

anden Eiendom, altsaa paa Noget, han ikke besad. Da hans første Andragende indkom, og det viste sig, at det havde sin Rigtighed, blev det Hartkorn, der hvilede paa det Stykke Eiendom, som ikke tilhørte ham, lagt paa rette Bedkommende. Men senere kom der et andet Andragende fra en anden Nabo, der paastod, at han havde Hartkorn, der hørte under Anders Andersen's Gaard, og at han altsaa urigtig var sat i Skyld for Jord, der tilhørte en anden Mand. Og saa dette viste sig rigtigt. Følgen deraf var, at Anders Andersen fik Hartkornet for dette Stykke Jords Bedkommende, men den hele Omordning var ikke til Gunst for Anders Andersen. Det var vel ikke meget, han led derunder, men han fik dog ganske vist et Fjerdingkar og et halvt Album mere til Skyldsætning end tidligere. Man troede ved Undersøgelsen af denne Sag at kunne opdage en mindre Mispagthed i Skyldsætningen, som af den ærede Ordfører bemærket, og det gav Anledning til, at Andragendet kom frem om en Revision af den hele Skyldsætning i Sognet. Sognet har i det Hele 1,660 Tønder Land, og en Omregulering af Skyldsætningen vilde efter Opgivelse komme til at andrage 2,324 Kr. Da der nu ikke er nogen Anledning til at tro, at der her er en Uregelmæssighed i Skyldsætningen i det Hele, som ikke kan findes paa flere Steder i Landet, og da et saadant Præcedens kunde lede til mangfoldige Forlangender om fornøede Undersøgelser i den Henseende, saa man kunde komme til at gaa temmelig vidt, har Regjeringen, da det her for Diebliffet ikke dreier sig om Mere end det ene Fjerdingkar og et halvt Album, ikke troet at kunne gaa ind paa Andragendet. Skulde det imidlertid være Rigsdagens Mening, at et Andragende bør imødekomes, der gaar ud paa en Omregulering, fordi man har Formodning om en eller anden Urigtighed ved Skyldsætningen, kan det ske, men jeg advarer imod at komme ind derpaa for Følgerne's Skyld, og der maatte ialtfald bevilges aparte Midler til Afholdelsen af de fornødne Beføstninger derved. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Oprettelsen af en Poststation ved Allingaabro skal jeg bemærke, at hidtil have jo Bestræbelserne til Fordel for Allingaabro Jernbanestation gaaet i Retning af at faae Poststationen ved Ørsted forflyttet dertil. Det har man ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at gjøre, idet det synes at være mere magtpaaliggende, at en Poststation ligger paa et Sted, der maa antages at have særlig Betydning for Egnen, og dette var i langt højere Grad Tilfældet med Ørsted end med Allingaabro og er det endnu. Det

blev derfor ogsaa erklæret fra Ministeriets Side, at man først vilde se, om der udviklede sig saadanne Forhold ved Allingaabro i Anledning af at Jernbanen kom dertil, at det kunde være tilraadeligt at gjøre noget Særdeles for det Sted. Det er ikke hidtil forekommet Regjeringen at være Tilfældet, om der end er kommet nogle Beboelser deromkring og et Par Njebmandsforretninger, der imidlertid, saavidt man veed, ikke skulle have Udset til at lykkes i nogen overordentlig Grad. Man har derfor heller ikke fundet det rigtigt, hverken at flytte Stationen ved Ørsted eller at udvide Brevsamlingsstedet ved Allingaabro. Det samme Standpunkt staar Regjeringen paa indtil videre. Jeg vil dog bemærke, at de sidste Erklæringer deroverfra ere et Par Aar gamle, og at Indstillingen her vil have til Følge, at man paany tager Sagen under Overveelse. — Med Hensyn til Andragendet fra Beboere af den vestlige Del af Mors om Oprettelse af en Telegrafstation i Karby har man indhentet Telegrafdirektørens Betænkning, der gaar ud paa, at det nævnte Punkt ikke har større Fordring paa at faae en Telegrafstation end mange andre Steder i Landet, hvorfor man ogsaa har nogen Betænkelse ved Sagen. Da man imidlertid antager, at de Paagjældendes Duffer kunne imødekomes paa tilstrækkelig Maade, dersom der blev anlagt en Telefon fra Karby til et Punkt paa Thistedbanen, saa har man troet paa den Maade at kunne imødekomme det, de Bedkommende egentlig ønske at opnaa, uden at der gives Præcedens for, at der skal anlægges Telegrafstationer paa altfor mange Steder i Landet. — Med Hensyn til Indstilling 5, der angaar et Andragende fra 9 Fiskere om en Understøttelse af Statskassen til Anskaffelse af nye Garn, da har jeg, efter hvad der er udtalt i Betænkningen og yderligere er blevet bekræftet af den ærede Ordfører, forstaaet Sagen saaledes, at man egentlig talte har havt nogen

Rettelser.

Sp. 1893 S. 11 f. n.: „P. Pedersen og Koeb“ læs: „P. Pedersen, Koeb og Bajer“.

— 1893 S. 2 og 3 f. n.: „N. Andersen, Bajer, Berntsen“ læs: „N. Andersen, Berntsen“.